

V Avstriji, v Potrni pri Radgoni, je bila v hiši Avgusta Pavla razstava o izumitelju in tovarnarju Janezu Puhu (april-maj), ki jo je pripravil Zgodovinski arhiv s Ptuja. V posebnem razdelku smo s predmeti iz muzejskega fonda predstavili bivalno kulturo v Slovenskih goricah ob koncu prejšnjega stoletja (avtor Andrej Brence). Maja smo zaprli razstavo o viničastvu (avtorica Monika Simonič), ki je bila na ptujskem gradu na ogled od novembra 1999. Ob 200-letnici rojstva Franceta Prešerna smo na gradu odprli dve razstavi: Obramba vinogradov proti toči od leta 1896 do prve svetovne vojne (avtor Andrej Brence) in Slike na steklo - slike z živo dušo (avtorica Monika Simonič). Razstavi sta spremljali zloženci in vabilo na otvoritveno slovesnost. Za vodstvo po grajskih zbirkah smo izdali zgoščenko, na kateri je tudi tekst o pustnih maskah. Za razstavo Mojstrovine Slovenije, ki je bila na ogled med junijem in septembrom v Los Angelesu v ZDA, smo posodili opravo pernatega koranta.

Od 24. do 27. februarja je v viteški dvorani ptujkega gradu in na terenu potekala mednarodna konferenca Maske in maskiranje v Sloveniji in zamejstvu, ki jo je soorganizirala tudi naša ustanova. Glavna organizatorja sta bila ZRS Bistra s Ptuja in ISN ZRC SAZU. Na konferenci sta bila predstavljena referat o pustnih oračih iz Zgornjega Gruškovja v Halozah in tekst s fotografijami (Andrej Brence). Monika Simonič je sodelovala z muzejem v Freistadtu v Zgornji Avstriji, ki hrani veliko zbirko slik na steklu. Sodelovali smo tudi z vinskim muzejem iz Stockholma na Švedskem (ravnateljica Mirjam Lausson je oktobra obiskala naš muzej), z RTV Koper - redakcijo za italijansko govorno področje (reportaža o zbirki mask), Enciklopedijo Slovenije (vinarstvo) in drugimi.

Drugi članki
ali sestavki/1.25

Andreja Brancelj Bednaršek

BELOKRANJSKI MUZEJ METLIKA ETNOLOŠKI ODDELEK POJASNILO NAMESTO POROČILA

Leto 2000 je bilo za Belokranjski muzej nenavadno, drugačno, skratka daleč od utečenega muzejskega dela.

Po veliki prenovi strehe in ostrišja ter prvega nadstropja metliškega gradu, kar smo si v prisotnosti ministra za kulturo RS Jožefa Školčiča slovesno ogledali 18. maja 2000, so v drugi polovici leta sledila številna zaključna dela, ki so se zavlekla še v leto 2001, zato je bil Belokranjski muzej preteklo leto zaprt. Občasno smo odpirali le vinogradniško zbirko v grajski kleti, ki so si jo ogledali večinoma obiskovalci Slovenskega gasilskega muzeja v Metliki.

Šele proti koncu leta smo si zaposleni ponovno lahko uredili delovne prostore, saj so leto 2000 zaznamovale predvsem selitve. Trudili smo se, da smo tudi v takšnih razmerah opravljali redno muzejsko delo. Tako nam je uspelo med drugim zbrati 62 etnoloških predmetov, narediti nekaj sto fotografskih posnetkov, nekaj ur video posnetkov, precejšnje število plakatov, drobnega tiska itd.

Čeprav muzej trenutno nima zaposlenega kustosa etnologa (to področje pokriva direktorica, ki je tudi etnologinja), smo se strokovni delavci muzeja ukvarjali tudi z idejno zasnovo prenove stalne etnološke zbirke Belokranjskega muzeja, kar smo s prošnjo za sofinanciranje prijavi Ministrstvu za kulturo RS.

Sodelovali smo s številnimi posamezniki in institucijami, ki smo jim posojali etnološko gradivo bodisi za objave bodisi v študijske in raziskovalne namene. Začeli smo bolj intenzivno zbirati gradivo o obrtnikih v Beli krajini.

Po letu 2000, ki je bilo za nas specifično, bi v resnici iz "gradbenikov" spet radi postali muzealci.

Drugi članki ali sestavki/1.25 *Tatjana Dolžan Eržen*

POROČILO O DELU ETNOLOŠKEGA KUSTODIATA GORENJSKEGA MUZEJA V KRANJU V LETU 2000

Preteklo leto je minilo v pisanju člankov, pripravah na urejanje dokumentacije o predmetih v zbirki in vodenju študijskih krožkov.

Odzvala sem se na preveč vabil, ki so prihajala obratnosorazmerno s časom dogodka: za zborovanje SED že jeseni l. 1999, za zbornik v počastitev 90-letnice našega staroste Vilka Novaka pozimi, okoli novega leta za zborovanje o maskah na Ptuju, spomladi pa še za zbornik občine Žirovnica. Jeseni sem že pisala prispevek za Vodnik po Mojstrani (zbirka Vodniki po naravni in kulturni dediščini Slovenije), pozimi sem beležila gradivo o kovinarski šoli v Kropi, vmes je prišlo še pisanje gesla Umetno kovaštvo za Enciklopedijo Slovenija. Preveč tem, da bi jih zlahka zmogla v enem letu. Slabi občutki ob oddajanju besedila so seveda pozabljeni, ko je prispevek natisnjen.

Žal zaradi tolikšne angažiranosti v knjižnicah, na terenu in zlasti za računalnikom nisem prav dobro izkoristila enkratne priložnosti, s katero me je obdarila naša uprava. Želela sem dobro strojepisko prek javnih del, da bi pomagala pri obdelavi arhivskega gradiva, kjer že nekaj let pridno sedi naš prvi gorenjski muzejski prostovoljec Alojz Zavrl. Prišla je ga. Bernarda Jovanovič. Že nekaj let vzdihujem za še kakšnim etnologom, da bi si razdelila delo. Pa sem prek javnih del dobila še dve pripravnici - najprej geografko Špelo Majnik, ker etnologije niso imeli, in manj kot mesec za tem še etnologinjo Marijo Marjanovič. Sreča res nikoli ne pride sama! V manjši pisarni, kjer sem bila pred nekaj leti sama, je zažuborel slap petih žensk. Peta je bila v. d. pedagoginja Helena Rant, ki je, hvala bogu, večkrat povabila obe pripravnici, da sta ji pomagali pri delavnicah za otroke. Veliko in zamudno delo je bilo popravljanje računalniškega programa za vnos predmetov ZBIRKA (baza paradox, okolje windows). Med trajanjem mojega porodniškega dopusta ga je z računalnikarjem Klemnom Babičem z Brega pri Žirovnici oblikovala višja kustodinja za novejšo zgodovino Nada Holynski. Čeprav sva bili s kustodinjo za starejšo zgodovino Marjano Žibert sicer povabljeni, da sodelujeva s pripombami, sva jih imeli največ potem, ko naj bi program deloval. Marjana se je kmalu vrnila k družinskem projektom. Do decembra nama je s Klemnom uspelo program urediti, tako da sem lahko začela inventarizirati v ZBIRKI. V primerjavi z modesom, ki sem ga uporabljala doslej, je ZBIRKA predvsem prijaznejša za uporabo, iskanje pa prav otroče lahko. Izpisujem lahko inventarno knjigo in predmetne kartone. Prvo je že oblikovano, drugo pa le začasno.

Z Marijo in Špelo smo naredile velik premik pri predmetnem